

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjske petite vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(V. seja, dne 28. oktobra leta 1890.)

(Dalje.)

Poslanec baron Schwegel pritrjuje predgovorniku Hribarju, pa omenja, da treba novega kredita, ker lani dovoljeni poteče skoraj. Naj se tedaj o novem kreditu posvetujejo predsedniki dotičnih odsekov.

Poslanec Lavrenčič omenja, da je o tem predmetu že izvršno govoril g. Hribar, torej pristavlja le nekatere opombe. Pač škoda je, da se je zamudil zlati čas za taka dela. Zima je bila jako ugodna in pri letošnji suhi letini bi se bilo tako lahko delalo, kakor malokdaj. Zdaj pa se bode stvar zopet zavlekla.

Poslanec Detela skuša dokazati, da je deželni odbor postopal strogo po sklepu deželnega zbora. V dokaz čita odlomek iz stenografičnega zapisnika. Treba je, da se dogovori z ministerstvom, če ne, bi dežela stroške morala sama trpeti. Deželni odbor niti pravice ni imel drugače postopati. Stroški so proračunjeni na 120.000 gld., pričakuje se, da bode vlada priskočila s podporo, dežela sama ne zmore teh stroškov. Deželni odbor se je oziral na bedo prebivalcev Vipavske doline, poslalo se je mnogo. Poslanec Hribar je napadel deželni odbor, le da bi mene dražil — pravi g. Detela — ves deželni odbor je odgovoren. Spušča se potem v personalne napade na poslanca Hribarja, o katerem pravi, da govori o stvarih, o katerih niti pojma nema. (Konstatirati moramo tu, da je poslanec Detela že vdrugič nastopil polje osebnih napadov prav po nepotrebnem in se nam zdi, da se temu gospodu take osebnosti morajo zelo dopadati. De gustibus itd. bi se reklo lahko, ker on citate tako ljubi — nam se zdi to nepotrebno vlačenje osebnosti v debato nedostojno in moramo z obžalovanjem konstatirati, da se tako prav po sili spravlja nepotrebna razburjenost v najbolj stvarne debate. — Opazka poročevalca.)

Poslanec Kavčič: Zgubil sem upanje, da bi ubogi Vipavci kdaj prišli do teh del. Da je reguliranje vodá silna potreba, to vedó že vrabci na strehah. Nad 15 let vleče se to uprašanje, že pokojni dekan Grabrijan se je potezal za to, a pre-

teklo bode, kakor se kaže, še mnogo let, da se kaj zgodi. Iskal se bode hidrotehnik, deželni odbor bode se pogajal z vlado itd. in stvar se bode zavlekla. Vladi je pač lahko govoriti, a ubogim Vipavcem je težko čakati. Voda bode travnike poploma zasula in pokončala. Trta uš in peronospera škodujeta že tako hudo jedini pridelek. Če je rekel g. Detela, da 10.000 pač ni velika vsota, rečem da nič je pa še veliko manj. Obžalujem tako postopanje. Za novo orožje se potrosi toliko, a treba se je braniti ne samo vnajemu sovražniku, nego tudi notranjemu, ki preti, in ta je siromaštvo. Vojnemu ministru so milijoni majhni, poljedelškemu pa tisočaki veliki, to so čudna očala, skozi katera gledata. Naj se tedaj kaj stori za uboge Vipavce.

Poslanec Hribar: Opazujem, da osebnosti nesem jaz začel. Poslanec Detela ima pač preveliko mnenje o sebi, on je premala osebnost, da bi reprezentiral ves deželni odbor. Moje opazke veljale so stvarno deželnemu odboru, proti osebnim napadom torej protestujem. Braniti se moram sam, ker predsednik ni poklical g. Detela k redu, ko me je osebno napadel. Prav dobro zavrne poslanec Hribar neutemeljene osebnosti, posebno očitaje, da bi govoril o svareh, o katerih nema pojma. (Čujejo se večkrat Dobro-klici izmed poslušalcev, kateri g. Detela pač neso prijetno zveneli na uho in ga utegnili prepričati, da tudi mej občinstvom se ne odbruje njegova taktika, vedno osebnosti mešati v stvarne debate. Dalje govoriti o tem osebnem renkontru ne zdi se nam potrebno. — Opomba poročevalca.)

Poslanec Hribar nadaljuje stvarno, da tudi onih 3000 gld. se ni izdalo, katere je ministerstvo samo pripoznalo. Naglašalo se je, da 7000 gld. se bode na vsak način izdalo, da se olajša beda, a vender se to ni zgodilo.

Poslanec Detela trdi na novo, da je deželni odbor postopal po sklepu deželnega zbora. Opareka, da bi bil govoril neke g. Hribarja volitve se tika-joče besede, ter pristavlja, da ni imel namena žaliti g. Hribarja. Če je rekel, da govori o stvarih, o katerih nema pojma, je hotel s tem le reči da g. Hribar ni hidrotehnik ali poljedelec. (Smeh v zbornici in mej poslušalci.)

Poročevalec posl. Povše omenja, da dežela pač nema baš obilico tehnikov. O opombi barona Schwegla opazi, da se gospodarski odsek ni požuril staviti predlogov, oziroma stvar izročiti finančnemu odseku, vedoč, da se bode dalo zayleble. Sicer ga pa veseli, da se je, kako. — — — — — debate, toliko gosp. poslancev zanimalo za to stvar.

Pri glasovanji bil je potem gospodarskega odseka predlog (marg. št. 14) vsprejet.

K marg. št. 8. uravnava Save pri Gameljih oglasi se deželni predsednik baron Winkler, ter poudarja, da vlada priznava nujnost teh del, da pa še nema potrebnih načrtov.

Poslanec Hribar: Vlada je obljubila, da bode poslala tehnika, da bode stvar pregledal. Ministerstvo ne bode moglo storiti ničesar dokler ne bode imelo načrta. Izreka tedaj željo, naj bi čest. g. deželni predsednik proprio motu dal izdelati po dežel. inženjerji načrt, da se stvar pospeši.

Deželni predsednik baron Winkler odgovarja, da bi tak načrt prizadel velike stroške, katerih ne more prevzeti brez dovoljenja ministerstva. Nadeja se, da bode ministertvo pospešilo to zadevo.

Poročevalec Povše: Ministerstvo naj bi se izreklo, od kod država smatra Savo kot državno vodo. Pod skupnim izlivom treh vodá (Save, Bistrice in Ljubljanice) jo smatra, a tudi natiroma jo je priznala do Črnuškega mosta, pa se mora izreči o tem, potem se bode stvar uredila. Celo pri letošnji nizki vodi odnesla je Sava mnogo oral zemlje gospodarjem v teh krajih. — Vzame se na znanje in odobri mnogo marginalnih števil o raznih kulturnih delih brez ugovora.

Pri marg. šte. 22. podpora za napravo napajališča v Trnji in vodnjaka v Orehku omenja poročevalec Povše, da so tehnične moči preobložene, da se torej ni moglo izdelati dotičnega načrta in preudarka stroškov.

Poslanec Kavčič: Obžalovati je, da se ta zadeva ni rešila, ker se ne more skrbeti za živino-rejo, če ni vode, če se ne dá nobena podpora za napravo taci napajališč. Ljudje začeli so se seliti v Ameriko, rekoč, saj se tako za nas ne skrbi, nihče nas ne podpira. Teško je ljudi odvračati od izseljevanja. Prošnjam za napravo vodnjakov treba

LISTEK.

O domačem obrtu slovanskem.

Iz Hellwaldove knjige „Die Welt der Slaven“ preložil A. Funtek.

(Dalje.)

Ta domači ali bolje rečeno vaški obrt, čegar posamične stroke že nekam segajo v umetni obrt, starodaven je v Rusih. Pred dvema stoletjema že so izvažali izdelke njegove. Spešé ga semtertja nedostatna občila, dolge zime ruske, zavirajoče sleharno poljsko delo; po neplodnih severnih pokrajinah pa sosebno to, da ljudem ni móči živeti ob samem poljedelstvu. Zató je domači obrt ruski tesno spojen s poljedelstvom. Razvil se je tako, da izdeluje ta vas zgolj svoje blagó, druga zopet svoje. V izredno obrtni guberniji vladimirski je na pr. od sile važno krznarstvo, kateremu je sedež vas puštoška, dasi tudi druge domačeeobrtne stroke dajó zaslúžka tisočem in tisočem ljudem. Vender se posamični kmet nikakor žive svoje dni ne drži mehaniški samo jednega dela, nego kaj rad jih prebira

in jednakomerno spretno opravlja prerazlična rokodelstva. Zvečino si celó zgolj sam izdeluje vse potrebščine svoje, ne da bi zahajal v mesto, tako da ga lahko imenujemo umetalnopridnega kmeta-rokodelca. Često je takšen mož ključar, kovač, zidar, tesar, strojar, tkalec, čevljar, barvar i. t. d., zajedno zvršujoč kaj umetalna dela.

Nekoliko drugačen je domači obrt v Galiciji. Kmetje obrtujejo ondu zato, da spolnujejo poljsko delo; v važnejših bivališčih na kmetih pa obrtujejo kar cele družine, ne da bi kmetovale kdaj. Vender domači obrt nikoli ne izgublja bistva svojega, kajti produktivni delavnosti je sedež domača hiša; vsi členi družinski delajo; podjetje do malega ni urejeno po trgovski. Zato vsekakor smemo povabiti prijaznega bralca, da si nekoliko ogleda posamične in najvažnejše stroke domačega obrta slovanskega.

Ker so i v Rusiji i po južnih deželah slovanskih pokrajine jako gozdnate, umeje se lahko, da se je moral sam po sebi razviti obsežen lesni obrt. Vender ž njim Rusi daleko presegajo južne Slované; lahko celo rečemo, da je njih lesni obrt doslej sploh še nedosežen. Južni Slovani izdelujejo kolikor toliko manjše stvari, seveda pogostoma jako

umetalno; napravljajo si vsakovrstne hišne in kuhinjske priprave, godbeno orodje, poljsko orodje, pohištvo, sode i. t. d. Vse to narejajo i Rusi, ali njih domači obrt se vzpenja više in izvršuje zlasti arhitektonska dela, lahko rečemo, uzornolepo. Vsak Rus je porojen tesar; v malo tednih si postavi hišo. Mužik se takorekoč že porodi s sekirico; samo s sekiro in žago ti ustvarja lesene stavbe, da se nikakor ne moreš načuditi njih lepoti. Do cela namreč ustrezajo sleharnemu umetalnemu ukusu; dovršeno, neprisiljeno, brez vsakeršnih zahtev se strogo prilegajo obdelovani tvarini. Vsi ruski lesni arhitekturi, od letovišča bogatinovega, „dače“ blizu velikih mest, do priproste zakajene kočé mužikove, svoj je poseben zlog, ruski zlog, kateremu je večši Viollet le-Dae posvetil posebno knjigo. Znane so nadalje lepe rezbe od lesa, katere izdelujejo v guberniji peterburški in drugod, četudi ne povsodi jednako dovršeno. Obrt lesne robe, jako razširjen v Rusih, obsega sode, letve, cveke, duge“ (to je lesene loke nad konjem, ki na ruskih vozeh oprijema ójnico), stojála za teljage, posode od brezovine in sploh prerazlične surovejše lesene stvari.

(Dalje prih.)

načrtov in proračnov — a podpore se odrekajo. Ker ni prošnje, se zmatra to, da tudi ni potrebe, če bi se pa inženjerja poslalo in bi ljudstvo videlo, da se hoče kaj storiti, bilo bi prosilcev obilo. Navaja slučaj v Doljem Logatci. Naj se kaj stori o tej zadevi.

Posl. dr. Schaffer omenja, da je vprašanje izseljevanja važno, vlada se premalo ozira na to. Moči ne zadostujejo, da bi se ustreglo vsem željam.

Deželni predsednik baron Winkler odgovarja, da je vprašanje izseljevanja važno za vso Avstrijo in tudi za Kranjsko. Vlada pač obrača svojo pozornost na to vprašanje, a žal, da ne more storiti drugega, nego dajati dobre nasvete. S siloma ne more zadrževati ljudi. Vlada stori, kar je v njeni moči.

Posl. baron Schwegel omenja velike bede, ki je to poletje vladala na Krasu zaradi pomankanja vode, ter predlaga:

1. Visoka vlada naj se naprosi nujno, da za oskrbovanje z vodo na Krasu in v drugih vode potrebujočih krajih v deželi na izdaten način skrbi iz državnih denarjev.

2. Ob enem izreka deželni zbor svojo zahvalo južne železnice družbi za podporo, katero je naklonila to poletje vode potrebujočim prebivalcem na Krasu.

Posl. Detela naznanja na opombo g. Kavčiča, da je deželni odbor poslal hidrotehniko, da izdelata načrt za napajališče v Trnju in za vodnjak v Orehku. Prej ni mogel, ker je imel izdelati drug projekt.

Posl. Kavčič razklada, koliko je pretrpelo ljudstvo. Po 6 do 8 ur daleč morali so hoditi po vodo, neizmerno so trpeli ljudje in živina, vsi mišni so stali, niti to malo pridelanega žita neso ljudje mogli dati zmlati — živeli so ob sianem krompirju. Po 10 kr. plačevalo se je za liter vode. Neki voznik plačal je 8 gld. za žetlar vode, da je napojil onemogle konje, da mu neso poginoli. Pri necem požaru župan niti umazane mlake — jedine vode v vasi — ni dovolil za gašenje ognja.

Poročevalec Povše stavi gospodarskega odseka nasvet: Naj se dela izvršujejo hitreje in najame hidrotehniko. K predlogu g. barona Schwegla omeni, naj se porabijo take prilike in pove svetu in ministerstvu, koliko trpi ubogo ljudstvo na Kranjskem, kako potrebna je dežela podpore. Zahvali južne železnice družbi se pridruži.

Pri glasovanju potrdi se gospodarskega odseka predlog, kakor tudi barona Schwegla oba predloga.

Deželni glavar dr. Poklukar prosi, da bi pri debati gg. poslanci ne bili preobširni. (Konec prih.)

Iz Poreča.

Dne 26. oktobra. [Izv. dop.]

Čitateljem „Slovenskega Naroda“ je že znano, kako so se vršile prve tri seje istrskega deželnega zbora. Sedaj naj jim povem, kaj se je dogodilo v sinočnji seji.

Prvi dve seji bili sta po dnevu, kakor sploh vselej, razven prav redkih slučajev. Ker so gospodje Talijani, na čelu njim predsednik dr. vitez Campitelli, opazili posebno za lanskega zasedanja, da so v zbor zahajali ne samo njih pristaši in nemirneži, nego tudi mirni hrvatski seljaki, začeli so letos sklicavati seje zvečer, da bi se tako brez prisotnosti hrvatskih seljakov ob navzočnosti italijansko-poreške druhali moglo delati, kar se hoče.

Pri prvi taki za zvečer sklicani seji bila je na dnevnem redu verifikacija volitev Jenka in Mandiča. Bali so se že naprej navzočnosti hrvatskih kmetov, a naznanili so druhali svoje, da bode seja, in morda naročili jej, naj pride, ker galeriji bili sta polni občinstva. Bilo je to v III. seji dne 21. t. m. Tudi zvečer ob 6. uri bila je sklicana IV. seja dne 25. t. m.

Ko se je seja otvorila, govoril je prvi vladni komisar vitez Ellusheg, rekoč, da hoče odgovorjati italijanski na lansko interpelacijo dr. Volariča in drugov glede umešavanja nekaterih uradnikov pri deželnozbornih volitvah.

Posegel mu je v besedo dr. Volarič z besedami: „Interpelacija bila je stavljena hrvatski, naj se odgovarja hrvatski“. Vladni komisar hrvatskim jezikom: „Istina, interpelacija bila je hrvatska, ali iz istih uzrokov, zaradi katerih je odgovoril leta 1887. na hrvatsko interpelacijo italijanski, hoče odgovoriti tudi na to interpelacijo italijanski“.

Rekli to z nekako negotovim glasom in jezikom, ponavlja to opazko tudi italijanski, ter odgovarja italijanski meritorično na interpelacijo.

Predsednik izjavi na to, da so mu izročili hrvatsko interpelacijo gg. Mandič in drugovi glede pomankanja vode v okrajih lošinskem in voloskem. Interpelacijo izroča Mandiču, naj jo prečita, ker njemu, nepoznajočemu jezik hrvatski, ni to mogoče. Mandič jo prečita, vrne predsedniku, a ta izroči jo vladnemu komisarju.

Jednako je bilo tudi z interpelacijo dr. Volariča in drugov, naperjeno na g. namestnika. V interpelaciji se vpraša na temelji deželnozbornskega pravilnika, kako se poroča Nj. Velečastvu cesarju in kralju o celokupnem delovanju deželnega zbora istrskega, ko se hrvatski predlogi in govori — odnosno slovenski — ne beležijo v zapisnik?

Na to reče predsednik, da je od dr. Dukiča in drugov dobil neke predloge v hrvatskem jeziku, katerim predlogom pa da so privatno dodani tudi italijanski prevodi, ter da jih more sam čitati. Prečita jih. V enem teh predlogov poziva se c. kr. vlada, naj uvede ravnopravnost v politične uradnike; v drugem pa, naj uvede ravnopravnost pri sodiščih, opozarjajoč jo, da bi bilo potrebno, da se ustanovi v Ljubljani višje sodišče za vse slovenske zemlje, kakor tudi za Istro s posebnim italijanskim senatom. Ti predlogi napravljeni so v soglasji z odloki Ljubljanskega shoda. Italijanski poslanci so jih pozorno poslušali, v časih kaj zagodrnjali, a dr. Gambini vskliknil je na konci: „Sodnijski svetovalci in odvetniki naj gredo potem v penzijo!“ — Glasuje se za nujnost predlogov in da se izroči politično-ekonomskemu odseku.

Predsednik čita dalje mocijo dr. Tamara in drugov za ustanovitev italijanske gimnazije v Pazinu in italijanske paralelke v Pulji, ter ono dr. Fragiaco in drugov za ustanovitev italijanske vseučilišča ali vsaj pravne akademije v Trstu. — Glasuje se za nujnost obeh mocij in da se izroči šolskemu odboru.

Dr. Constantini utemeljuje svojo mocijo, že prej zboru priobčebo, glede na to, da se z ozirom na postavbo iz leta 1883. o enakopravnosti hrvatskega jezika pri sodnijah v Istri izdala naredba, po kateri bi saj za sedaj uradni jezik pri istrskih sodiščih bil samo italijanski. Svoj predlog ntemeljuje s tem, da pri več jezikih nastaje konfuzija, da je italijanski jezik v Istri jedini kulturni in pismeni jezik, in da bi se s tem imelo zaprečiti težnje slaviziranja dežele, katero se je pokazalo pri „nekih konferencah v Ljubljani“ („viste certe conferenze in Lubiana“). (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. oktobra.

Češkonemška sprava.

Če tudi je že minolo tretjino časa, odločenega deželnim zborom za zborovanje, vendar komisija še ni rešila predloge o deželnem kulturnem svetu. V plenumu se bode posvetovanje vršilo isto tako počasi, kakor v komisiji. Mladočehi bodo ponovili vse predloge, katere jim je odklonila komisija in vsa posvetovanja se bodo torej ponavljala. Če bode šlo tako počasi z vsemi predlogami, mine gotovo poprej deset let, predno bi se vsa sprava mogla izvesti. V tem času se pa gotovo marsikaj premeni.

„Bauernvereine“ in nemški konservativci.

Od neke strani se je jelo priporočati, da bi polagoma nemški konservativci skušali pridobiti upliv v „bauernvereine“. V teh društvih že sedaj veje protisemitski duh, le treba še kmetom pojasniti, da poprej židje ne izgube svojega upliva, da se uvede verska šola. Sedaj se kmetška društva za versko šolo ne morejo ogreti, posebno ker je mej njihovimi člani tudi nekaj protestantov in starokatolikov, kateri o verski šoli nečejo ničesar slišati. Nekateri konservativni možje delujejo na to, da bi „bauernvereine“ tako premenili pravila, da morajo njih člani biti le katoliki. Posebno velike važnosti bi bila kmetška društva na Gorenjem Avstrijskem, kjer je konservativna večina v deželnem zboru jako negotova. Zavisa je od veleposestev. Če pride na krmilo liberalna vlada, bode iz volilnega zapisnika, izbrisala farovže, pa bodo liberalci v skupini veleposestev imeli večino.

Vnanje države.

Tripelatljanca in papež.

Nekateri italijanski listi so bili objavili vest, da je Vatikan naročil svojemu nunciju na Dunaji,

da naj skuša prepričati, da Avstrija več ne ponovi zveze z Italijo. Oficijozno glasilo avstroogrskega ministerstva vnanjih zadev pa to vest oporeka, kajti papeški nuncij na Dunaji v tem oziru še ni storil nobenih korakov. Po tem takim imeli so oni prav, ki so trdili, da se je dotična vest bila razširila le v agitacijske namene, kajti v Italiji bodo v kratkem volitve za zbornico.

Črnogorci v Srbiji.

Belgrajski dopisnik „Praviteljstvenega Vestnika“ piše, da se Črnogorcem, ki so se lani v Srbijo izselili, jako slabo godi. Zemljišča, katere so jim odkazali, so popolnoma nerodovitna. Dosedaj jih je podpirala vlada in izdala 320.000 frankov, sedaj je pa podpora ustanovila.

Bolgarsko sebranje.

Pri otvorjenju bolgarskega sebranja se je opazilo, da so se razmere mej višjo bolgarsko duhovščino in vlado zboljšale. Letos so bili prvokrat metropolitje pri otvorjenju sebranja, kar kaže, da bolgarska duhovščina ni več nasprotna vladarju, ki je katoličan. Najbrž je potegovanje za imenovanje bolgarskih škofov v Makedoniji pregnalo pomisleke, ki so jih imeli cerkveni dostojanstveniki proti vladi in knezu. Sebranje je izvolilo Slavkova predsednikom, Sofijskega župana Petkova in Andonova podpredsenikoma.

Bolgarski prestolni govor.

Pretekli ponedeljek je bolgarski knez otvoril narodno sebranje. V prestolnem govoru pozdravlja poslance ter v izidu volitev vidi, da narod odobrava njegovo vlado in zatorej hoče nadaljevati svojo dosedanje politiko opirajoč se na ljubljani narod. Nadalje omenja prestolni govor, da se je odprla železnica Jamboli-Burgas, izvela nova organizacija vojske, dovršile se prve studije glede železnice Sofija-Trnovo-Kispidzan in sklenile trgovske pogodbe z Nemčijo, Avstro-Ogersko, Francijo in Švico. Omenja tudi, da sta se izdala berata bolgarskima škofoma v Makedoniji in o tem se izpolnila želja Bolgarov, ki so še pod turško vlado. Red je bil povsod v deželi, vekšajo se simpatije inozemstva do bolgarskega naroda, ki hrabro in odločno postopa pri urejanju svoje avtonomije in svobode, čas ni več daleč, da zmaga bolgarska stvar. Vlada bode sebranju predložila več zakonskih načrtov, ki se tičejo dobre uprave dežele. Prestolni govor končuje z besedami: Živela Bolgarska!

Grška.

Ker so volitve ugodno izpale za opozicijo, je pričakovati, da pride Dellyannis na krmilo. Za vnanjo politiko ni to posebnega pomena, ker se sedanji vodja opozicije ne odlikuje s posebno odločnostjo. Bil je ministerski predsednik po Plovdivskem prevratu. Sklical je bil vojsko, pretil Turčiji, nazadnje pa vendar lepo miren ostal, dokler ni odstopil. Tako tudi sedaj prememba vlade na Grškem ne bode imela posebnega upliva na balkansko politiko.

Angleški parlament.

ki se snide dne 25. prihodnjega meseca, bode se zopet v prvi vrsti bavil z irskim vprašanjem. Vlada bode z nova predložila predloge, katere so v lanskem zasedanju v komisiji nerešene ostale. Gladstone je v svojih govorih na volilnih shodih pojasnjuje stališče svoje v irskem vprašanju, naglašujoč, da njega stranka ni za to, da bi irski poslanci ne prihajali več v angleški parlament, temveč hoče Ircem dovoliti, večjo samoupravo v lokalnih zadevah.

Dopisi.

Iz Ljubljane 26. oktobra. (Kmetijska družba in živinska bolnica v Ljubljani.) Ko se je osnovala l. 1850 živinska bolnica (Thierspital) z namenom, da bodo ondu izkušeni živinozdravniki bolno živino zdravili, sumno preiskavali, dajali živinorejcem dobre svete, kako s to ali ono bolno živino ravnati, itd., bil je gotovo nagib takratne kmetijske družbe, katere last je baš živinska bolnica, ko je osnovala z velikimi stroški, ta za takratne čase, ko še ni bilo v deželi nobenih živinozdravnikov, ko je še vse živinozdravlilstvo bilo v rokah konjačev, kovačev in družih taci mazačev, gotovo prekoristni zavod, da se živinoreja povzdigne in živinorejci kolikor moči obvarujejo znatnih izgub, pouzročenih po kužnih ali družih boleznih. Pa še več storila je takrat kmetijska družba. Ona osnovala je z dovoljenjem ministra za uk in bogočastvo jednoletno šolo za učence živinozdravstva, da so imeli tako po deželi vsaj nekoliko pomoči, ako jim je obolela živina. Ta šola se je vsled ministerske naredbe pred kakimi 10—12 leti opustila, to pa zato ker je prišlo več živinozdravnikov v deželo in ker ni več zadostovala današnjemu času, ko živinozdravstvo vidno napreduje liki človeška medicina.

Kmetijska družba izročila je takrat živinsko bolnico možem strokovnjakom, ker vedela je, da le tako je mogoče, da bode zavod procvital in zabil splošno zaupanje pri ljudstvu.

In res bili so na zavodu prof. dr. Strupí,

pozneje pa kot ravnatelj dr. J. Bleiweis, ki ni bil le dipl. živinozdravnik, ampak tudi profesor živinozdravstva na Dunajskem živinozdravskem zavodu, stalno v bolnici bival je pa pokojni Skale, kateri je bil tudi izkušen živinozdravnik. Imeli smo torej v bolnici 2 izvrstna živinozdravnika in živinorejci obračali so se z vsem zaupanjem v ta zavod. Pa pogledimo danes čez 40 let, odkar obstoji bolnica, kake razmere so sedaj tu. Žalostne jako žalostne! Ne le, da zavod v duhu današnjega časa ni napredoval, se ni razširil in preustroji, da ni enakih korakov delal z napredkom medicine, on je zaostal in je veliko slabši, nego je bil pred 40 leti!

Takrat bila sta kakor že rečeno nakrat 2 živinozdravnika na živinski bolnici, danes pa ni nobenega, torej bolnica brez zdravnika, gotovo „unicum“ v Avstriji! Danes ima kmetijska družba na bolnici, kjer je tudi podkovska šola, nekega „kuršmida“, kateri uči učence v podkovstvu in le-ta ozdravlja (!) sedaj vso bolno živino, dohajajočo v bolnico.

Ni mi treba praviti, kakšno je to ozdravljanje, saj se ve, kaj more znati človek, kateri nima potrebnih študij, kateri opravlja posel, katerega ne sme opravljati, kakor je to odločno rečeno v naredbi c. kr. vojnega ministerstva z dne 28. sept. 1863, in pa državnega ministerstva iz leta 1873.

Ker se vse tako v nemar pušča, ni čuda, da je bolnica grozno zanemarjena in vsemu bolj podobna nego pa bolnici. Hlevi so zaduhli, nizki, temni, ventilacije ni nikake, dvorišče nesnažno in umazano. Poprej bili so 4 „okoli“, kjer se je lahko bolna živina pasla, sedaj tudi teh ni več. Orodje za operacije je starikasto, zanemarjeno, od kacega antiseptičnega zdravljenja ni duha ne sluha i. t. d. Čudno se mora čuditi, kako to, da kmetijska družba, ki povsodi tako vrlo napreduje, ki ima v odboru same delavne moči, v tej zadevi prav nič ne ukrene.

Če se v poročilu trdi, da so se učenci podkovske šole tudi z ad ostno izobrazili v zdravljenju drugih živinskih bolezni, ko je bilo le 66 konj, jeden „cel“ vol in 29 psov v bolnici, se to pač čudno čita. Vsaki olikan človek zna, da se učenci od „kuršmida“, ki je sam o živinozdravstvu slabo podkovan, ne morejo nič vrednega naučiti, da danes taki empirikarji ali mazači več škodujejo, nego koristijo živinorejcem.

Kmetijska družba morala se bode resno baviti s preosnovo živinske bolnice, ker tako dalje ne more in ne sme ostati.

Kar se je tu navelo, je gola resnica in častiti člani kmetijske družbe se bodo lahko na dan občnega zbora sami o tem prepričali, treba jim bode le, se malo potruditi in ogledati lepo urejeni družbeni vrt in pa lepo zanemarjeno bolnico.

Da se pa ne bode slabo umelo, moram izjaviti, da namen tem vrstam je le slavno kmetijsko družbo na ta nedostatek opozoriti, da gospodje centralnega odbora, ki so v vsem tako marljivi, tudi v tej zadevi kaj storijo in že pri prihodnjem občnem zboru predloge stavijo. Po mojem mnenju, bila bi le dva predloga umestna in utemeljena, in sicer ali se živinska bolnica popolnoma opusti, ali pa temeljito popravi in reorganizira, da bode ljudstvo imelo zopet tako zaupanje, kakor ga je imelo za pokojnega, za zavod unetega dr. J. Bleiweisa.

Domače stvari.

— (Deželna poslanca dr. vitez Bleiweis-Trsteniški in Anton Klein) poročala sta pri včerajšnji seji trgovinske in obrtniške zbornice o svojem delovanju v deželnem zboru kranjskem. O raznih predmetih njujinega poročila unela se je živahna debata, katere so se udeležili svetovalci Baumgartner, Kušar, Hren in predsednik dr. Poklukar. Na predlog svetovalca Perdana izrekla je zbornica poslancema soglasno zahvalo.

— (Zares čudno!) Pod tem naslovom piše zadnja „Edinost“: V zadnji številki priobčili smo doslovno govor poslanca Volariča v isterskem deželnem zboru in pridodali malo opazko. Prepričani smo bili, da v poblehni naši opazki ni ničesar, kar bi se moglo zadevati ob tiskovni zakon. Tega mnenja je bilo tudi Tržaško državno pravdnništvo, ker ni zaplenilo našega lista. Ljubljansko državno pravdnništvo pa je bilo drugega mnenja. „Slovenec“ je namreč v svoji številki od četrtka ponatisnil omenjeni govor in našo opazko in državno pravdnništvo je list zaplenilo. (Kakor znano bila je zaplenjena tudi „Sl. Narod“ številka v petek zaradi iste notice.) Kdo je torej

imel prav, gospodje v Trstu, ali gospodje v Ljubljani? Vprašanje to je povsem naravno in je mora staviti vsak pameten misleč človek. In odgovor na to vprašanje? Za odgovor pa naj naši poslanci poprosijo gospoda justičnega ministra. Ali to je gotovo, da je naš tiskovni zakon povsem nedostaten in zmatramo za velik greh državno-zborske večine, da neso rečenega zakona duhu časa primerno premenili. Ta zamuda se zna nad nami še bitko maščevati. Ste li pozabili, kako se v opoziciji krub jé? Mi slutimo, da so se gospodje Poljaki upirali preosnovi tiskovnega zakona, ker ta zakon vrlo dobro ugaja njih odnosjem do Rusinov, ali gospodoželjnost Poljakov ne bi smela ovirati drugih poslancev, da ne bi delali na to, da vender jedenkrat dospemo do prave svobode!

— (Koncert Ondříčkov) določen je za gotovo na dan 4. novembra (prihodnji torek). Program priobčimo v prihodnji številki.

— (Gledališke predstave po Slovenskem.) To leto smo zapazili, da so po vsem Slovenskem oživeli gledališke predstave in da so zlasti nekatere čitalnice jele pridno prirejati predstave, kar beležimo z iskrenim zadovoljstvom. Diletantske predstave pa je tudi danes lahko prirejati, kajti „Dramatično društvo izdaje „Slovensko Talijo“, to je zbirko gledaliških iger, katere igre se dobivajo za neznamenit denar pri rečenem društvu. Toda „Dramatično društvo“ ima tudi dokaj takih igrokazov in iger, ki še niso tiskane, ki se torej nahajajo v rokopisu. Večkrat se zgodi, da čitalnice po Slovenskem žele takih rokopisov, da se jim pošlje rokopis in da si dotično igro same prepisejo. „Dramatično društvo“ je prejšnje čase resda posojalo take rokopise; ker pa je imelo neprijetne skušnje (več rokopisov se je poizgubilo) s posojanjem rokopisov, sklenilo je, ne posojati več rokopisov. Vender pa, da se ustreže zlasti čitalnicam, izreklo se je, da preskrbi samo „Dramatično društvo“ prepis rokopisa na troške dotične čitalnice. To je pri vsakem društvu običaj in tega običaja mora se tudi držati „Dramatično društvo“. Pristavljamo, da so stroški za take prepise neznameniti, ker „Dramatično društvo“ ne zahteva za se nobene odškodnine, nego le skrbi za to, da prepisovalec dobi svoje trdo zaslužen plačilo. To priobčujemo, da se vedo čitalnice po tem ravnati in še omenjamo, da je „Dramatično društvo“ pripravljeno, vselej po svoji moči pospeševati gledališke predstave po Slovenskem.

— (Močvirski odbor) dolžnost je po deželnem zakonu skrbeti za neprestano in redno vzdrževanje glavnih odvodnikov ali grabnov na močvirju. Tekoče leto bilo je zelo ugodno. Vsled tega je pa močvirski odbor v tekočem letu pustil iztrebiti mnogo glavnih odvodnikov, kar se poprej ni zgodilo. Dolžina iztrebljenih glavnih odvodnikov znašala je skupaj 44.500 m, troški pa 2200 gld. — Kdaj pride na vrsto poglobljenje Ljubljani? Čas bi bil že, da se to delo prične, kajti načrti so že gotovi, samo odrešenja čakajo še pri ministerstvu. Torej na noge, ki imate besedo v tej reči.

— (Za uravnavo Zile) predlagal je deželni zbor koroški 268.000 gld. Ministerstvo potrdilo je dotični sklep in se bodo polovica omenjene vsote pokrila iz melioracijskega fonda.

— (Žaloigra v Rožnem dolu pri Mali Nedelji.) O tem dogodku se nam piše: Kakor ste že poročali, prikazuje se baje v Rožnem dolu blizu Male Nedelje desetletni deklici Alojziji Vrabel podoba matere Božje. Ta vest razvnela je domače in daleč na okoli tudi tuje preprosto kmetško ljudstvo tako, da kar trumoma potuje tja ter prišedši na določeni kraj po več ur kleče pred nekim velikim borom zdihuje, moli in prosi za odpuščenje grehov. Ob drugi uri prihaja mej zbrano množico ljudstva zgoraj omenjena deklica, poklekne pred ograjen in s cveticami ozaljšan prostor pred borom, moli, potem se vzdigne in gre sama ali v družbi dveh sovrstnic tikoma k boru, kjer vidi prikazen in se z njo pogovarja. „Ljudstvo naj moli in dela pokoro, drugače bo nesrečno“, beseduje prikazen. V teku zadnjih 14 dni pa tudi ni bilo dneva, da ni bilo po več tisoč ljudi prišlo tja. Vse to ni moglo ostati tajno političnemu oblastvu. Ljutomerško okrajno glavarstvo je poslalo že večkrat orožnike na lice mesta s prepovedjo, da deklica ne sme več mej zbrano množico. Dne 26. t. m. zbralo se je bilo zopet mnogo ljudstva — pravijo, da je bilo preko 3000 ljudi — v omenjenem gozdiču. Tudi dva orožnika od sv. Jurija na Ščavnici bila sta uradnim potom poslana v Rožni dol. Ker sta pove-

dala, da sta prišla Alojziji Vrabel braniti sodelovanje, da deklica ne bo smela priti iz vabljat „prevzvišene prikazni“, nastala je mej ljudstvom silna razburjenost. Beseda je dala besedo in v kratkem sta orožnika prišla nekega moža hoteli ga odvesti v zapor. Zdaj je bil ogenj v strehi. Vročekrvna mladina ni se mogla več vzdrževati. Planila je za orožnikoma, ter je hotela siloma osvoboditi ujetnika, kajti v marsikateri pesti se je baje zasvetilo „nekaj ostrega“. Orožnika, videvša svoj ozbiljni položaj, sta umikaje klicala množici naj odjenja. Ta je pa neki le pritiskala in zdaj sta rabila orožje. Vodja ustrelil in dva napadaovalca se zvrneta na zemljo. Prvi po imenu Anton Zemljič okoli 24 let star, čevljar iz št. Jurjevske župnije bil je takoj mrtev, kajti krogla mu je prodrila prsi ter še zadela zadaj stoječega okoli 40 let starega očeta treh otrok doma iz Logarovcev blizu sv. Križa. Zadnji je še živel do družega jutra. Danes zjutraj ob peti uri je pa tudi ta umrl vsled prizadete rane; krogla mu je bila obtičala v prsih. Dve žrtvi zahtevala je torej pretirana gorečnost — in kdo mi pove, če jih bode dovolj? Danes se seveda pričakuje preiskovalna komisija, zraven tega pa se razmotriva vprašanje; kedo je vse to zakrivil? Čujejo se glasovi izmej ljudstva, ki trdijo, da se je orožnik prenagnil, drugi pa zopet pravijo, da so videli, kako je nekdo orožnika suval in pehal z nogo in so čuli bojni klic „hura“ razposajene mladeži. Moj namen ni razmotrivanje zgorajšnjega vprašanja, pač pa izražam željo, naj bi oblastva skrbela za to, da bi se tako žalostni slučaji več ne ponavljali.

— (O slovenski „Knjigi Korojaštva“) prejel je g. M. Kunc od c. kr. dvornega zalagatelja v Pragi g. Wendelina Mottla pismo, v katerem jako čestita slovenskim kolegam, da so dobili tako izvrstno knjigo. G. pisatelju pravi, da sme biti ponosen na svoje patrijotično delo, ter da bi bilo želeli, da bi se knjiga natisnila v večji izdaji, da bi bilo s tem mogoče jo razširiti tudi mej pomočniki in pridnimi vajenci po nekoliko nižji ceni. Nemška izdaja te knjige razpečava se prav povoljno, a tudi naši krojači na deželi se za njo zanimajo. Jeden izmej najboljših krojačev na deželi g. Jože Cankar na Vrhniki piše o nji naslednje: „V dolžnost si štejem Vam poročati, da je Vaša knjiga izvrstna. Imel sem v rokah že mnogovrstne metode za prekrojevanje, a tako lahko razumljive, kakor je Vaša, še ne! Napravil sem si po Vaši metodi vzorce in jih uporabil pri prikrojevanju in reči morem, da sem bil popolnoma zadovoljen. Z Vašo knjigo ste nam v istini veliko koristili, želim le, da bi Vam bil trud povrnen in Vaše delo po zaslugah priznано na višjem mestu, nego je naše.“ Tudi vodstvo obrtne nadaljevalne šole na tukajšnji veliki realki kupilo je slovensko in nemško knjigo v ta namen, da bode krojaški vajenci rabili vzorce za predloge v risanju, kar je prav hvalevredno, ker so se dosedaj v ta namen rabili risalni predmeti, ki s stroko niso bili v nikaki zvezi. Zagrebški „Obrtnik“ piše o knjigi mej drugim: „Ova knjiga nije pisana samo v korist slovenskih krojača, š njom se mogo isto tako dobro služiti hrvatski krojači, pošto se slovenski jezik toli neznatno luči od hrvatskoga, da može sadržaj njen bez svakoga napora posvema dobro razumjeti i svaki Hrvat. Znamenito delo mogu naši krojači pregledati v uredu trg-obrt. komore“.

— (Iz Zagorja za Savo) poroča se „Slovenec“, da se po tamošnjih hribih klati velik jelen. Odkod se je tjakaj zaletel, se ne vé.

— (Parobrodarstvo na Savi.) Vsled zadnjega deževja narastla je Sava toliko, da se je na vsej progi mej Siskom in Belim gradom in Zemunom zopet pričela dlje časa zaradi nizke vode ustavljena plovba. Vsprejemlje se tedaj vožno blago na vseh Savskih postajah.

— (Ruska jahta „Rosani“) priplula je preteklo sredo v Tržaški zaliv ter se tam zakotvila.

— (Vabilo.) Ker „Učiteljsko društvo za kranjski šolski okraj“ dne 14. avgusta t. l. zaradi slabe udeležbe ni moglo zborovati, razpiše se nova skupščina na 3. dan novembra t. l. ob 10. uri dopoludne v mestni dvorani v Kranju. Vspored razpravam: 1. Ogovor predsednikov. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Volitev računskih pregledovalcev. 5. Poročilo pevovodje. 6. O okrajnih učiteljskih društvih, poroča g. M. Kos. 7. Posamezni nasveti. 8. Volitev društvenih odbornikov. 9. Volitev delegatov k „Zavezi“. K obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 28. oktobra. Pri poroki hčere ruskega veleposlanika bili prisotni vsi veleposlaniki in velika množica občinstva, ki je sprejela vsprejela z živokli na Rusijo, na veleposlanika in Francosko.

Atene 28. oktobra. Večina, ki jo je pridobila Delyanisova stranka, znašala bo do 50 glasov. Pričakuje se ostavka Trikupisova.

Atene 28. oktobra. Trikupis dal ostavko. Delyanis dobil naročilo, da sestavi kabinet.

Dunaj 29. oktobra. Oficijozno javlja se iz Budimpešte: Minister Orcy iz zdravstvenih ozirov prosil za odpust. Kot njegov naslednik imenuje se splošno sekijski načelnik Szögyenyi.

Sibinj 29. oktobra. Včerajšnja večerna konferenca rumunske narodne stranke sklenila osrednjemu odboru predlagati, da sestavi spomenico, obsežajočo pritožbe rumunskega naroda in jo o pravem času predloži. Poročevalec izjavil, Rumuni na Ogerskem ne težijo izven dežele. Oni so zvesti pristaši Avstro-Ogerske in habsburške dinastije. Konferenca vsprejela to izjavo za svojo, izražajoč željo po iskrenem prijateljstvu mej Avstro-Ogersko in Rumunsko v političnem, trgovinskem in vojaškem oziru. Konferenca se je zaključila z živokli na domovino, kralja in državo.

Razne vesti.

* (Srečna Bolgarska!) 127 milijonov leži v njenih davkarskih blagajnicah. Trikrat srečna dežela, ki ima toliko novcev na razpolaganje! A Bolgarski, oziroma njeni vladi, ni toliko do denarja, kajti za drag denar priobčuje po vseh mogočih časopisih inerate, da bi se na vse pretege rada zuebila teh milijonov ter je zamenjala za kakoršen koli kovan denar bodisi te ali druge države. Rečeni milijoni neso namreč naloženi niti v goldinarjih, niti v markah, frankih, da niti v belgarskih levih, ampak predstavljajo toliko kilogramov žita in drugih pridelkov, katere so Bolgari mesto gotovega cvenka odmerili in prinesli za davek. Jedna pokrajina plača davek s pšenico, druga s slanino, v enem okraju dobi davčni eksekutor suhih sliv, druge surovih kož. In vse to blago je natovorjeno in na prodaj pri bolgarskih davkarjih. Ubogi davkarji in kontrolorji, ki imajo vse to nadzorovati in čuvati! Kdaj bode teh 127 milijonov zamenjenih v denar in koliko milijonov se bode pri tej kupčiji pogubilo?

* (O parobrodu „Jaroslav“) ki ga je ruski car podaril knezu črnogorskemu, širile so se neresnične vesti, da je ta parobrod vojna ladija, da bode imela ruske častnike in mornarje na krovu, da je vsled tega rušena Berolinska pogodba i. t. d. Vse te trditve so popolnoma neosnovane. Kakor čitamo v „Glasu Crnogorca“, drži parnik „Jaroslav“ sicer 1200 ton, a ni nikakšna vojna, ampak navadna trgovinska ladija, uprav tako, kakršni so parobrodi avstrijskega Lloydja. „Jaroslav“ služil bode samo za uvažanje in izvažanje blaga, torej jedino v trgovinske namene.

* (V štirih dneh čez atlantski ocean. Osnovala se bode v Angliji družba, ki bode iz najskrajnejšega zapadnega kraja angleškega Milforda Hauena vozila v štirih dneh v Cave Charles, ki je

najvzhodnejši kraj v Ameriki. Družba že ima 40 milijonov goldinarjev prremoženja, da si zanje napravi ladij in se gradi 1900 pomorskih milj dolgo železnico iz Cave Charles v Quebec.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinskih in revmatičnih boleznih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (55—14)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

28. oktobra.

Pri **Maliči**: Hirner, Oreschnik, Brodman, Seidner, Jillek, Polaček, Lautner, Hofman z Dunaja. — Baron Lazarini iz Gradca.

Pri **Sionu**: Pl. Schildenfeld iz Gradca. — Eisler iz Velike Kaniže. — FML. Fux iz Mostara. — Milde z Reke. — Pollak iz Tržiča. — Gaulich iz Budimpešte. — Grofica Egger iz Gorice. — Lončarič iz Selca. — Dr. Hautschk, Beck, Herz, Habernek, dr. Sakkelano, dr. Jelenec, Mayer z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru**: Triller z Gorenjakega. — Buxbaum z Dunaja. — Pl. Falkenstein iz Št. Jurija.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. okt.	7. zjutraj	734.3 mm.	0.6° C	brezv.	snež.	46.50mm.
	2. popol.	734.1 mm.	0.8° C	sl. zah.	snež.	
	9. zvečer	734.1 mm.	0.6° C	sl. zah.	snež.	snega.

Srednja temperatura 0.7°, za 7.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 29. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danes
Papirna renta	88.50	88.50	88.85
Srebrna renta	88.50	88.50	88.90
Zlata renta	107.10	107.10	106.80
5% marenca renta	101.75	101.75	101.10
Akcije narodne banke	981.—	981.—	980.—
Kreditne akcije	305.—	305.—	307.—
London	114.60	114.60	114.60
Srebro	9.08 1/2	9.08 1/2	9.08 1/2
C. kr. cekini	5.46	5.46	5.45
Nemške marke	56.30	56.30	56.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179	75
Ogerska zlata renta 4%	101	50	50
Ogerska papirna renta 5%	99	21	21
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	183	—
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	162	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	50	—

Repa in žito.

Kdor kupi 1000 kg repe ploščate in 200 mer-nikov mešanega žita, naj vpraša upravništvo „Slo-venskega Naroda“ za naslov. (802—2)

Dečka

ki je dovršil prvi ali drugi razred srednje šole, je zdrav in čvrst ter poštenega obnašanja, vsprejemem takoj v prodajalnico manufakturnega blaga.

Fran Chrobath,
trgovec v Kranji.

Zobozdravnik Schweiger
stanuje hotel „Stadt Wien“
(pri Maliči)

št. 23 in 24 — II. nadstropje.

Ordinira vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne,
od 2. do 5. ure popoldne

Ob nedeljah in praznikih od 9. do 1. ure.

Najnovejše iznajdbe v zobozdravništvu. —
Najboljši plombe, po barvi zobem prikladne.
Za vsa dela se jamči. (800—2)

Dorsch-evo olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvežeje in najuplaviteljše
vrste medicinsko olje iz kitovih jeter.
Staropreverjeno sredstvo proti kašlju,
zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih
jeter v trioglatih steklenicah 1 gld. (793—2)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrta
njeno deblo, je od pamtveka
znan kot najizvrstnejše lepoto;
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim po-
tom kot balzam, zadobi pa ču-
dovit učinek.

Ako se namaže zvečer z
njim obraz ali drugi deli polti,
ločijo se že drugi dan ne-
znatne luskinde od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-
luje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo
pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in
druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred gld. 1.50. (179—41)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo
nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.
Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkoczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naro-
čila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

**Jutri
žrebanje!**

**Dunajske
razstavne**

srečke à 1 gold.

Glavni dobitek

50.000 goldinarjev

(699—37)

11 srečk 10 goldinarjev.

2291 dobitkov.

6 srečk 5 gold. 50 kr.

Srečke à 1 gold. dobivajo se v Ljubljani pri **C. C. MAYER-ji.**